

*„S ha látjuk Jézust, ha látjuk üdvösségünk erejét, ha látjuk
az Irgalom Forrását,
akkor bízunk is rá magunkat, bízunk is rá hatalmára életünk
minden léptét,
mert Ő erős, hogy hordozzon bennünket, hogy az Égbe
vezesse lépteinket,
bízunk rá magunkat Jézus irgalmára és szeretetére,
bízunk rá életünket az Ő életét feláldozó áldozatára,
mert ez a Szeretet körülölel minket, és ez az Erő felvisz az
Égbe, és odatesz Isten elébe.”*

Húsvét 4. vasárnapja

ApCsel 4,8-12

1Jn 3,1-2

Jn 10,11-18

Nézzétek, mekkora szeretettel van irántunk az Atya! Milyen hatalmas, milyen erős a Szeretet!

Nézzétek a hatalmat, az erőt, és szemléljétek a Jóságot, a Szeretetet! Jézus Ő. Jézus az Atya ereje, az Atya hatalma, és ugyanő az Atya jósága, az Atya Szeretete.

Őt nézzük! - erre szólít bennünket a buzdítás.

És a mai vasárnapon Jézusról éppen azt a két képet kapjuk, amely két képben a hatalmasság és a jóság fejeződik ki.

Szent Péter apostol az Apostolok Cselekedeteiben Jézust a szegletkőhöz hasonlítja.

Ő az a Kő, amelyre ráépül az egész épület, Ő tartja fenn, Ő tartja szilárdan az épület minden követ, mert Ő az erő, Ő a hatalom.

Valóban az Ő nevében van üdvösségünk, mert Jézus az a hatalmas Név, aki fölemel bennünket.

Nemcsak a bénát mozdulatlanságából, hanem lelkünk sebeit és tehetetlenségeit gyógyítja meg,

és felvisz az Égbe, odaállít Isten elé, és úgy állít oda Isten elé bennünket, mint szent épületet,

akik Őreá épültünk, Ő tart bennünket, mint szegletkő,

és Tőle van, az Ő erejétől a szentség, a méltóság, amely átjárja az épület minden ízét,

mindazokat, akiket megváltott, akiket megszentelt, mindazokat, akikben kedvét leli az Atya.

Jézust nézzük, az Ő hatalmát!

Ő valóban erős, hogy a földet fölemelje az égig,

Ő valóban hatalmas, hogy összegyűjtse a szétszórtakat, az elveszetteket, mindet a vállára vegye.

Ő nem fárad el, Ő nem roppan bele, hanem visz bennünket, és odahelyez az Irgalom Trónja elébe.

Nézzétek, mekkora Hatalom! És nézzétek a Szeretetet!

Az evangéliumban Jézus Pásztorhoz hasonlítja magát.

A pásztor pedig a gondoskodó jóság, aki úgy törődik a juhokkal, mint övéivel, és nem áll meg a szeretet útján, az önfeláldozásban nem torpan meg,

odaadja életét is, hogy megmentse őket, táplálja őket, és elvezeti az élő vizek forrásához.

És ha ragadozó farkasok támadnak a nyájra, akkor odaáll a nyáj és a ragadozók közé,

és inkább meghal, semhogy elveszen egy is közülük. Ó, milyen önfeláldozás ez, ó milyen jóság!

És mindkettő, a hatalom és a szeretet, az Atya parancsa Jézusnak. Mindkettő az Atyától van.

Az Atya bízott reá, az Ő erős kezére bennünket, és az Atya lehelte reá az önfeláldozó szeretetet,

neki engedelmes a Fiú a kereszten a halálig, a kereszthalálig, hogy megmentsen minket.

Nézzétek Őt! Jézust nézzétek! - erre buzdít bennünket a felszólítás.

Nézzétek a Szegletkövet! Nézzétek a hatalmas Kezet! Nézzétek az Ő vállait!

Nézzétek, amint megy föl az Égbe, és viszi ölében a mindenséget.

Igen, mindannyiunkat Ő hordozza, mindannyiunkat Ő emeli föl.

Amire képtelen volna ember, bénánál bénább, képtelen volna, hogy fölmenjen az Isten magasába,

és nem volna méltó, hogy megálljon az Ő szent színében, megteheti ezt Jézusban, az Ő kezében, az Ő vállain.

A gyenge nem tehetetlen többet, és a méltatlan, íme, méltó már, íme, kedves gyermeke az Istennek, mert Jézusban van, mert az Ő hatalmas ölében van.

És nézzétek, nézzétek a szeretetét! Nézzétek a keresztyét!

Nézzétek, hogy odaadta életét értünk, és nekünk adta oda!

És éppen ez a szeretet az Ő hatalma, mert erre kapott parancsot az Atyától, és ennek a parancsnak engedelmes.

S ha látjuk Jézust, ha látjuk üdvösségünk erejét, ha látjuk az Irgalom Forrását, akkor bízunk is rá magunkat, bízunk is rá hatalmára életünk minden léptét,

mert Ő erős, hogy hordozzon bennünket, hogy az Égbe vezesse lépteinket,

bízunk rá magunkat Jézus irgalmára és szeretetére,

bízunk rá életünket az Ő életét feláldozó áldozatára,

mert ez a Szeretet körülölel minket, és ez az Erő felvisz az Égbe, és odatesz Isten elébe.

És Isten előtt, Jézus erős kezében, az Ő ölelő szeretetében nem kell többé, hogy féljünk,

hanem telve leszünk örömmel, telve bizalommal és telve békével,

mert az Atyából áradni fog reánk az üdvösség, az örök élet.

Ámen.

2021. április 25.

Takács Gyula plébános atya